

РЕШЕНИЕ

№ 7869

гр. София, 20.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 58 състав,
в публично заседание на 08.12.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Силвия Мичева-Димитрова

при участието на секретаря Зорница Димитрова, като разгледа дело номер **4627** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.40, ал.1 от ЗДОИ вр. чл.145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба на В. Ж. Ж. от [населено място], чрез пълномощника адв. А. К. от САК, срещу Решение № РД-16-184/27.04.2022 г., издадено от и.д. главен секретар на Министерство на икономиката и индустрията /съгласно Заповед № 16-59/09.03.2022 г. на заместник министър-председателя по икономиката и индустрията и министър на икономиката и индустрията/, с което е отказан достъп до информацията, поискана със Заявление за достъп до обществена информация вх. № 99-В-115/12.04.2022 г.

Жалбоподателят навежда оплаквания за незаконосъобразност на оспорения акт поради неправилно приложение на материалния закон. Твърди, че не са налице основанията, на които се е позовал административния орган. Сочил, че поисканата със заявлението информация е такава с надделяващ обществен интерес и неправилно последният е приел, че не може да бъде предоставена с аргумент, че представлява търговска тайна.

В съдебно заседание, жалбоподателят – редовно призован, не се явява. Представлява се от адв. К., който поддържа жалбата и допълва доводите в нея. Моли за отмяна на оспореното решение и присъждане на направените по делото разноски като представя списък на същите по чл.80 от ГПК.

Ответникът - и.д. главен секретар на Министерство на икономиката и индустрията - редовно призован, не се явява и не изпраща представител. Становище по жалбата е изразил в Писмо вх. № 44022/05.12.2022 г., а именно: счита, че същата е

неоснователна и като такава следва да бъде оставена без уважение. Разноски не претендира.

СГП – уведомена, не изпраща представител.

Административен съд София-град, като прецени процесуалните предпоставки за допустимост, взе предвид становищата на страните и на основание чл.168, ал.1 от АПК въз основа на събраните по делото доказателства провери законосъобразността на оспорения акт на всички основания по чл.146 от АПК, намери следното:

Жалбата е подадена от лице по чл.147, ал.1 от АПК, което счита, че с оспорения административен акт са нарушени негови права и законни интереси, при спазване на срока по чл.149, ал.1 от АПК, срещу подлежащ на съдебен контрол акт от категорията на визираните в чл.40, ал.1 от ЗДОИ, поради което е допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна. Съображенията са следните:

Жалбоподателят В. Ж. Ж. от [населено място], като представител на „Клуб Z“, по електронен път подал в Министерство на икономиката и индустрията Писмо вх. № 99-B-115/12.04.2022 г., с което поискал достъп до обществена информация. Формулирал искане да му бъдат предоставени следните сведения: списък на издадените лицензи за износ на оръжия, боеприпаси, защитни средства и друга специална продукция, включително стоки с двойна употреба, който да включва краен получател, вид и количество на продукцията, производител, търговец и дата. Поискал списъка да включва всички лицензи, издадени от 01.01.2022 г. до датата на изпращане на отговора.

Във връзка с писмото, представляващо по същество заявление за достъп до обществена информация, директорът на Дирекция „Международно контролирана търговия и сигурност“ в Министерство на икономиката и индустрията /М./ изпратил Писмо № 94-B-115/26.04.2022 г. до директора на Дирекция „Правна“ в същото министерство. Изложил, че съгласно чл.70 от Закона за експортния контрол на продукти, свързани с отбраната, и изделия и технологии с двойна употреба /ЗЕКПСОИТДУ/ Междуведомствената комисия за експортен контрол и неразпространение на оръжията за масово унищожение /Междуведомствената комисия/, която е национален орган в областта на експортния контрол на продукти, свързани с отбраната, и изделия и технологии с двойна употреба, представя в Министерския съвет доклад за изпълнението на ЗЕКПСОИТДУ за изминалата година, а от своя страна Министерският съвет представя доклада в Народното събрание. Посочил, че в този доклад се съдържат обобщени данни за издадените и отказани разрешения и удостоверения, и за осъществения износ, внос и трансфер на продукти, свързани с отбраната, и изделия и технологии с двойна употреба. Изрично заявил, че обобщените данни за 2022 г. все още не са изготвени.

Отделно от горното, в писмото директорът на ДМКТС в М. изразил становище, че поисканата информация попада в обхвата на понятието „търговска тайна“ по смисъла на § 1, т.9 от ДР на Закона за защита на конкуренцията и съгласно чл.17, ал.2 от ЗДОИ тя не подлежи на предоставяне освен в случаите на надделяващ обществен интерес, какъвто заявителят В. Ж. не е мотивирал. Изрично е вписано, че в запитването на Ж. не са налице факти, доказващи наличие на надделяващ обществен интерес и не са ясни целите, за които иска информацията.

Възприемайки изцяло позицията в Писмо № 94-B-115/26.04.2022 г., и.д. главен секретар на Министерство на икономиката и индустрията издал оспореното Решение

№ РД-16-184/27.04.2022 г., с което позовавайки се на разпоредбите на чл.3, ал.1, чл.17, ал.2, чл.28, чл.35, ал.3 и чл.38, вр. чл.37, ал.1, т.1 от ЗДОИ отказал на В. Ж. достъп до исканата от него информация, заявена в Писмо вх. № 99-В-115/12.04.2022 г. При така изложената фактическа обстановка съдът достигна до следните правни изводи:

Оспореното решение е валидно и допустимо. Издадено е след надлежно сезиране с Писмо вх. № 99-В-115/12.04.2022 г., подадено от жалбоподателя В. Ж. по електронен път и представляващо по същество заявление за достъп до обществена информация.

Съгласно чл.3, ал.1 от ЗДОИ, законът се прилага за достъп до обществена информация, която се създава или се съхранява от държавните органи, техните териториални звена и органите на местното самоуправление в Република България. Тоест това са задължените субекти, които при посочените от закона предпоставки могат да предоставят информация по силата на този закон. В конкретният случай искането е отправено до Министерство на икономиката и индустрията, което се представлява от министъра на икономиката и индустрията. Последният, със своя Заповед № РД-16-59/09.03.2022 г., на основание чл.25, ал.4 от Закона за администрацията и чл.28, ал.2 от Закона за достъп до обществена информация е делегирал правомощията във връзка с вземането на решения за предоставяне на информация или отказ на достъп до исканата обществена информация при наличие на предпоставки за това по ЗДОИ на Й. Т. - и.д. главен секретар. Процесното Решение № РД-16-184/27.04.2022 г., като издадено от надлежно оправомощеното лице се приема за издадено от компетентен административен орган. Въз основа на това настоящият съдебен състав счита, че не е налице основание за отмяна по смисъла на чл.146, т.1 от АПК.

Оспореният акт е постановен в писмена форма и е със съдържание, регламентирано в чл.59, ал.2 от АПК и чл.38 от ЗДОИ. Отговаря на изискването за мотивираност. Означен е органът, който го е издал. Отрадени са направените от него фактическите и правни изводи. Формулиран е ясен диспозитив. Съдържа информация за реда, срока и органа, пред който подлежи на обжалване. Следователно, не са налице основания за отмяна по чл.146, т.2 от АПК.

Процесуалните правила, с които административният орган трябва да се съобрази при постановяване на решението, са посочени в разпоредбите на чл.37 и следващите от ЗДОИ. При издаването на оспорения акт не са допуснати нарушения на административно-производствените правила, които да обосноват отмяна само на това основание.

При проверка за законосъобразността на оспореното решение не се установява нарушение на материалноправните разпоредби на закона.

Легална дефиниция за обществена информация се съдържа в чл.2, ал.1 от ЗДОИ, а именно това е всяка информация, която е свързана с обществения живот в страната и която дава възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. Съобразно тази дефиниция, могат да бъдат обособени две предпоставки, които трябва да са налице кумулативно: първата изисква информацията да е свързана с обществения живот в страната. Законодателят не дава легална дефиниция на понятието „обществен живот“, но то е с достатъчно ясно съдържание, въз основа на което може да се направи извод, че се касае за живота на обществото, разбирано като група хора. С оглед на това в съдебната практика се приема, че всяка информация, която е свързана с живота на обществото като група

хора има характер на обществена информация. Втората необходима предпоставка е тази информация да дава възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. От тази гледна точка в съдебната практика се приема, че за да е налице тази предпоставка, информацията трябва да е свързана с правомощията и дейността на органите, защото само тогава би могла да се постигне целта, която законът поставя.

Същевременно, условие за приложимостта на реда по ЗДОИ е исканите данни да представляват обществена информация по смисъла на чл.2, ал.1 от ЗДОИ в някоя от нейните видове, а именно: официална или служебна, според разграничението, което е направено в разпоредбата на чл.9, ал.1 от ЗДОИ.

На следващо място, приложното поле на ЗДОИ не е безгранично. В чл.37, ал.1 от ЗДОИ законодателят е посочил на кои основания може да се постанови отказ за предоставяне на обществената информация, а именно: когато информацията е квалифицирана или представлява защитена тайна, в случаите които са предвидени в закона; когато достъпът би засегнал интересите на трети лица и нямаме изричното тяхно съгласие за предоставяне на исканата информация, освен в случаите на надделяващ обществен интерес; когато исканата информация е била предоставена на заявителя през предходните 6 месеца.

В случая правилно административният орган е квалифицирал поисканите данни като търговска тайна, тъй като припокриват критериите по § 1, т.9 от ДР на Закона за защита на конкуренцията. Взел е предвид и разпоредбата на чл.17, ал.2 от Закона за достъп до обществена информация, според която информацията, която представлява търговска тайна и чието предоставяне или разпространяване би довело до нелоялна конкуренция между търговци, не подлежи на предоставяне освен в случаите на надделяващ обществен интерес. От всичко изложено може да се направи заключението, че изключение от посочените правила е възможно, но само когато имаме надделяващ обществен интерес, като тук преценката се прави за всеки конкретен случай.

Настоящият жалбоподател сочи като причина за неоснователност на отказа, че исканите от него данни са от категорията на надделяващ обществен интерес. Същият обаче не е изложил аргументи в тази насока в подаденото от него заявление до административния орган, за да може последният да извърши преценка дали действително е налице някоя от хипотезите, предвидени в § 1, т.6 от ДР на ЗДОИ, в която е дефинирано това понятие „надделяващ обществен интерес“.

От друга страна, условията и реда за износ, внос, трансфер в Общността, транспортиране и транзит на оръжия, брокерска дейност с оръжия и т.н. се определят със Закона за експортния контрол на продукти, свързани с отбраната, и изделия и технологии с двойна употреба /ЗЕКПСОИТДУ/. Съгласно чл.6 от този закон, износ, внос и трансфер на оръжия се извършват въз основа на издаден лиценз от Междуведомствения съвет по въпросите на военнопromишления комплекс и мобилизационната готовност на страната към Министерския съвет и разрешение за всяка сделка, издадено от Междуведомствената комисия за експортен контрол и неразпространение на оръжията за масово унищожение към министъра на икономиката, енергетиката и туризма, наричани по-нататък съответно „Междуведомствения съвет“ и „Междуведомствената комисия“. В съответствие с разпоредбата на чл.74, ал.1 Междуведомственият съвет и Междуведомствената комисия представят в Министерския съвет доклади за изпълнението на закона в

областта на компетентностите си за изминалата календарна година до 30 юни на следващата календарна година, а съгласно ал.2 на същия член „Министерският съвет представя докладите по ал.1 на Народното събрание“. Следователно, срокът за предоставяне на доклада, включващ обобщени данни за издадените и отказани разрешения и удостоверения, за осъществения износ, внос и трансфер на продукти, свързани с отбраната, и изделия и технологии с двойна употреба, в обхвата на който се включва и поисканата от жалбоподателя информация, касаеща предоставяне на списък на лицензите, издадени в периода „от 01.01.2022 г. до датата на изпращане на отговора“, не е изтекъл. За МС и МК този срок е до 30.06.2023 г. Т.е. към датата на подаване на заявлението административният орган не е разполагал с исканата информация и няма данни същата да е била налична при друг орган, за което той /предвид изричното вписване/ е уведомил заявителя с решението си.

Във връзка с горното следва да се отбележи, че задължените субекти по ЗДОИ не са длъжни да създават информация във връзка с подадени заявления, която към този момент нямат и не са имали задължения да създават. Ето защо и разпоредбата на чл.33 от ЗДОИ указва, че когато органът не разполага с исканата информация и няма данни за нейното местонахождение, в 14-дневен срок той уведомява за това заявителя. Няма обаче законова разпоредба, вменияваща в негово задължение да издирва, обобщава или систематизира данни с цел да ги предостави на заявител по ЗДОИ, тъй като в противен случай би се стигнало до излизане извън закона и неговата цел /в този смисъл Решение № 13523 от 06.11.2018 година по адм. дело № 5707/2017 година на ВАС/.

С оглед на изложеното се приема, че обективирания в оспореното решение отказ е законосъобразен и е в съответствие с целта на закона. Жалбата е неоснователна и като такава следва да се отхвърли.

Предвид липсата на заявени претенции за присъждане на разноски от страна на ответника, съдът не следва да се произнася по този въпрос. Същевременно и предвид извода относно изхода на спора, искането на жалбоподателя за присъждане на разноски се явява неоснователно и не следва да бъде уважено.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.1 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на В. Ж. Ж. от [населено място], подадена чрез пълномощника адв. А. К. от САК, срещу Решение № РД-16-184/27.04.2022 г., издадено от и.д. главен секретар на Министерство на икономиката и индустрията /съгласно Заповед № 16-59/09.03.2022 г. на заместник министър-председателя по икономиката и индустрията и министър на икономиката и индустрията/, с което е отказан достъп до информацията, поискана със Заявление за достъп до обществена информация вх. № 99-В-115/12.04.2022 г.

РЕШЕНИЕТО, на основание чл.40, ал.3 от Закона за достъп до обществената информация е окончателно и не подлежи на касационно оспорване.

СЪДИЯ:

